

Historie til dine øjne:

Det hele begyndte i sommeren 2009, hvor jeg begyndte at opleve små svimmelheds"anfald", når jeg kiggede op fra læsning eller fra at have fokuseret på computeren. Rummet snurrede sig simpelthen lige en omgang, når jeg kiggede op. Jeg klagede min nød til venner og familie og blev anbefalet at få tjekket mit syn, så afsted til optiker. Her fik jeg at vide, at jeg så aldeles fremragende, men mit samsyn var mildest talt ring. Jeg blev anbefalet at få trænet det op ved Klinik DineØjne, så kort efter besøget hos optikeren var jeg klar til at begynde min øjentræning hos DineØjne, og i mit tilfælde ved Bettina, dette blev i starten af oktober 2009.

Efter en større omgang med diverse - synes jeg jo - mærkelige tests kom vi frem til, at det nok var samsynet der skulle arbejdes med. Jeg blev desuden også klar over, at det problem jeg havde gennem gymnasiet med at læse, og huske, tekster skyldes det dårlige samsyn. Men hvad der overraskede mig endnu mere var, at det at jeg har haft en virus på balancenerven kort inden gymnasiestarten højst sandsynligt havde en del af skylden. Og ved nærmere eftertanke havde jeg ikke før den gjorde sit indtog, haft problemer med at holde fokus under læsning.

Og så var det i gang med øvelser. De bestod i starten af bl.a. at snurre rundt på en kontorstol, ramme en spand med diverse genstande med en klap for øjet, og favoritten over dem alle: bold som man kunne ligge på ryggen og nyde på kryds og tværs. Senere kom der både en æggebakke, et vippebræt, en lille dans, en flipperbrille samt en utrolig irriterende bip-lyd som skulle følges til både dans og diverse andre øvelser. Og sidst, men ikke mindst, må jeg nævne Slap-tap som var til utrolig meget morskab!

Nu da mit forløb hos DineØjne lakker mod enden, kan jeg ikke andet end være utrolig positiv overfor hvad vi har nået, og hvor meget lettere jeg har fået ved at holde koncentrationen, når jeg læser. Da Bettina en dag spurgte hvordan det gik med at blive træt, springe linier over, have svært ved at huske hvad jeg havde læst, måtte jeg konstatere, at jeg slet ikke tænkte over det mere, fordi det ikke var et problem. Det samme gælder de små svimmelheds"anfald", dem oplever jeg heller ikke mere. Det har lettet mig utrolig meget i forhold til mit studie, både mht. læsning, men også fordi jeg er i et fag, hvor der kigges meget i mikroskop. Her er samsynet også ekstremt vigtigt, så det er også blevet forbedret utrolig meget.

Til sidst kan jeg ikke andet end at takke for et super forløb!

Christina, 21 år